

מנהלים יקרים!

"ויביאו את המשכן" (לט, לג) יגעת ומצאת- תאמין

מסבירים חז"ל: שלא היו יכולין להקימו, ולפי שלא עשה משה שום מלאכה במשכן, הניח לו הקב"ה הקמתו, שלא היה יכול להקימו שום אדם, מחמת כובד הקרשים שאין כח באדם לזקפן, ומשה העמידו.

אמר משה לפני הקב"ה: איך אפשר הקמתו על ידי אדם? אמר לו: עסוק אתה בידך, נראה כמקימו והוא נזקף וקם מאליו. וזה שנאמר: "הוקם המשכן"- הוקם מאליו. (רש"י בשם מדרש תנחומא)

כל אדם ניצב בפני משימות ואתגרים בחייו, לא אחת במהלך ביצוע המשימה נתקל האדם בקשיים המרפים את ידיו, לעיתים כאשר האדם רואה לנגד עיניו את המטרה שאליה הוא כה נכסף, הוא מתעלה מעל כל המכשולים ומגיע ליעד.

אך נשאלת השאלה: כיצד באמת ניתן להתמודד עם הקשיים? הנה בפני משה רבינו עומד אתגר קשה לביצוע, המשכן הזה כפי שמבואר במדרש, לא יכול שום אדם להקימו מחמת כובד הקרשים שאין בכוח אדם לזקפן. משה בא ושואל את הקב"ה איך אפשרית הקמתו על ידי אדם ותשובתו של הקב"ה מלמדת אותנו כללים בעבודת ה'; הקב"ה משיב למשה תשובה שהיא אבן- יסוד הצריכה להנחות אותנו בכל פעולותינו. אמר לו: עסוק אתה בידך. נראה כמקימו והוא נזקף וקם מאליו.

הקב"ה אומר למשה: התפקיד שלך הוא לעסוק בהקמה ולעשות את אשר יש ביכולתך. אתה תהיה נראה כאילו אתה מקים את המשכן, אך למעשה הוא יקום מעצמו. וזאת רק לאחר שמשה ימלא את חלקו בעשיה. המשכן לא יקום מאליו אם לא תהיה התחלה ורצון עד קצה גבול היכולת ואז תגיע ההשלמה בעזרת סיעתא דשמיא.

זו הדרישה מאיתנו בעמל התורה- להשקיע את כל הכוחות בתורה, לעמלן יש שכר כשאר המצוות גם אם עמל הוא אין זאת אלא לפי צערא אגרא (אבות ה, כג). בתורה "העמל" הוא מעיקרי התורה. שאר המצוות ניתן השכר על המצווה בהתחשב בצערה.

"וְאִמְלֵא אֶת־רוּחַ אֱלֹהִים בְּחֻמָּה וּבְתַבֻּנָּה וּבְדַעַת וּבְכָל מְלָאכָה"

מסביר הרב מרדכי זצ"ל: ישנם בעלי מלאכה היודעים לעבוד במומחיות, בין אם זו עבודת כפיים ובין אם זו עבודה משרדית, אך אינם יודעים ללמד את מלאכתם לאחרים כדבעי. ויש כאלה שאף אם יודעים הם ללמד, אין הם מעונינים לעשות כן.

אצל בצלאל ואהליאב היה הדבר הפוך. מעיקרא הם לא ידעו כלל את מלאכתם; הרי זה עתה יצאו ממצרים מעבודת פרך קשה, ומניין להם להיות בקיאים בעבודות צורפות ורקמה עדינות? אלא כיון שהיה להם רצון

עז לעבוד לצורך המשכן, נתן בהם הקב"ה חכמת לב מיוחדת להבין את מלאכתם. ולא זו בלבד, אלא אף ידעו- וגם רצו- להסביר ולהורות לאחרים את המלאכה המיוחדת להם" "ולהורות נתן בלבם".
זו כוונת המשנה (אבות פ"א, מ"א): "והעמידו תלמידים הרבה". צריכים בעמל התורה להעביר את חכמתם לדורות הבאים. התורה צריכה לעבור מדור לדור, ולמלמדי התורה יש רוח עצום של "ומתלמידי יותר מכולם" (עיין תענית ז).

ר"ח אדר ב', נזכה בע"ה להארת הימים הגדולים של חודש אדר מתוך שמחה, ואין שמחה כשמחת התורה. נמשיך לעמול ולהשקיע בשליחותנו והקב"ה ישלים בעדנו.
שבת שלום ומבורך
שושנה נגר